

forslag om Told- og Skibsafgifter, der er indbragt privat her i Thinget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges ovennævnte Forslag af Tauber.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Beslutning i Aaledning af den spanske Handelstraktat.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1559 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Tauber: Dersom den høitærede Finanzminister besidder den Egenkab, han nylig selv tillagde sig, kan det ikke undre Noget, han er fremkommen med nærværende Lovforslag. I alt Fald har jeg ikke nogen- sinde næret Tvivl om, at vi ville faae dette Forslag at see igjen, og det viser sig jo ogsaa, at det er uforandret det samme, som var forelagt for 3—4 Aar siden, med den Forskjel, der medføres ved de forandrede Tidsfrister. Naar vi nu se denne interessante Gjenganger igjen, maa Enhver dog gjøre sig selv det Spørgsmaal klart: Hvilken Aarsag kan den høitærede Finanzminister fornuftigvis have til at antage, at Folkethinget skulde stille sig gunstigere nu overfor dette Forslag end for 3—4 Aar siden? Er der i Mellemtiden foregaaet Noget som helst, der skulde bevæge Folkethinget til for det Første at tillægge de Bestemmelser, som indeholdes i Handelstraktaten med Spanien, større Betydning, end det tillagde dem den Gang, eller dernæst til at have forandret den Opfattelse, at en Overenskomst af den Art vil træde hindrende i Veien for en fornuftig Toldreform, en saadan Toldreform, som ikke blot dette Thing, men ogsaa Rigsdagen i det Hele, ja, jeg tør næsten tilføie, Regjeringen selv har lagt Vægt paa at gennemføre, nemlig en Toldreform, der saavidt muligt, bestatter Luxusvarer høit. Fra mit Synspunkt er der nu mindre end nogen- sinde Aarsag til at gaa ind paa at stadfæste denne Traktat. For Kongeriget

Danmark vil den kun have en meget forsvindende Betydning. Jeg skal ikke gaa dybere ind paa de Betragtninger, der meget udførlig ere fremsatte fra Udvalgets Flertal Side og fra anden Side drøftede under Sagens Behandling forrige Gang; men de samme Betragtninger i saa Henseende som Udvalgets Flertal den Gang gjorde gjældende, nærer jeg endnu. Hertil kommer saa nu endvidere, at det har viist sig at være endnu mere fornødent at tage den Merindtagt med, som vi kunne faae ved en forøget Told paa Luxusartikler som Vin og Sydfrugter, for at vi kunne opnaa saadanne Nedsættelser i Toldloven, som fra alle Sider maa anses for ønskelig. Der maa derfor fra vor Side, lad mig sige, fra min og deres Side, som hidtil have været enige med mig, være endnu mindre Aarsag end tidligere til at gaa ind paa nærværende Forslag. Jeg skal imidlertid ikke ved denne første Behandling stille Forslag om, at man ubetinget forkaster Sagen; men lad os kun nærmere faae den undersøgt og drøftet i et Udvalg. Jeg vil derfor senere foreslaa, at denne Sag henvises til det Udvalg, som blev besluttet nedsat om den foregaaende Sag.

Scharling. Jeg forstaaer i Grunden ikke, hvorfor det ærede Medlem, der nu talte, vil foreslaa denne Sag henvist til et Udvalg, naar han for sit Bedkommende — og det samme gjælder jo dem, der tidligere have været enige med ham i denne Sag — var paa det Nene med, at der nu var endnu mindre Grund end tidligere til at gaa ind paa denne Traktat. I saa Tilfælde forekommer det mig, at det vilde være langt hensigtsmæssigere, om man strax forkastede den; thi saa veed man dog, hvorledes man staar. Jeg tror navnlig, efter den Udtalelse, vi hørte af den høitærede Finanzminister, at denne Sag maatte finde sin Afgjørelse, førend Ministeren kunde tænke paa at fremkomme med Forslag til en Toldreform, at det vilde fremme denne hurtigere, naar man snart fik en Afgjørelse af denne Sag, end naar den blev henvist til et Udvalg, hvor den maatte kunde komme til at henligge i længere Tid. Hertil kommer, at Sagen sidste Gang, den var for, var Gjensstand for en saa indgaaende Behandling fra